Message from the Legislative Council *re*: Bills Passed.

Mr. SPEAKER.—I report to the House that a message has been received from the Legislative Council that the following Bills passed by the Assembly during the current session and transmitted to the Council have been passed by the Council without any amendments or recommendations.—

1. The Mysore (Personal and Miscellaneous). Inam Abolition (Amendment) Bill, 1956.
2. The Mysore Appropriation Bill, 1956.
3. The Mysore Alienated Villages (Protection of Tenants and Miscellaneons Provisions) Amendment Bill, 1956.
4. The Madras Village Panchayats (Mysore Amendment) Bill, 1956.
6. The Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956.

Committee of Privileges.

Motion for Election.

Sri T. CHANNIAH (Minister for Local Self-Government and Public Health).—Sir, I beg to move ?

"That this Assembly do proceed to the election of four members to the Committee of Privileges in accordance with sub-rule (2) of rule 171 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That this Assembly do proceed to the election of four members to the Committee of Privileges in accordance with sub-rule (2) of rule 171 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The Chair desires to inform the House that for the purpose of election of four members to the Committee of Privileges the Office of the Secretary will be open to receive notice of candidature up to 3 P.M. on Friday the 6th April 1956 and that the election, if necessary, will take place on Saturday the 7th April 1956 in the Assistant Secretary's room between the hours of 10 A.M. and 12 NOON. The election will be conducted as laid down in sub-rule (2) of rule 171 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote.

SPECIAL RESOLUTION.

Re : Discontinuance of Cultural Development Movement.

*Sri T. MARIAPPA (Mysore City-North).—Mr. Speaker, I beg to move the special resolution tabled by 58 members of this Assembly. It is as follows:—

"This Assembly is of the opinion that the cultural development movement be discontinued and the expenditure provided for the same in the Budget from 1956-57 be not incurred."

Sir, it is not necessary for me to make a very lengthy speech on this resolution. During the budget discussion and during interpellation hour, members of this House desired that the expenditure earmarked for this movement be not incurred. Their idea was that the money set apart for this activity should be better utilised for developmental purposes. To state briefly the background under which this resolution came to be tabled: on the day on which an interpellation regarding expenditure incurred in the Tumkur District was being questioned in this House, many Hon'ble Members here stated that the very objective for which this movement was undertaken unfortunately was not being fulfilled, that the purposes for which it was intended were not being fulfilled. It

(SRI T. MARIAPPA.)

was their desire that the Ministry should go into this question and respond to the opinions expressed here in a very generous manner. I hope that the Ministry would respond in a very generous manner and utilise the amount earmaked for this for developmental projects. With these few words, I commend the resolution for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER.—Resolution moved :

> "This Assembly is of the opinion that the cultural development movement be discontinued and the expenditure provided for the same in the Budget from 1956-57 be not incurred."

*ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಳೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ನಾವುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು 58 ಜನರು ಸೇರಿ ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಇದು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರ ಒಂದು ತರಹದ ಮೋಹದ ಕೂಸು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅವರ ನೀತಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ತರಹ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಂಡರು. ಇದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ, ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು, ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ; ನೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ನಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಅವರ ಥೆಂಬರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಅನೇಕಜನ ತಜ್ಞರು, ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವವರು, ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು. ಸೇರಿಸಿ ಆಗ ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ನಿಮ್ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ? ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹ ದೈವಭಕ್ತಿ, ದೇಶಭಕ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಟಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ನಾನೂ ಕೂಡ ಇದ್ದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದವು. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ, ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಎಂದು. ಇಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ; ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಸ್ಥೆ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಮಹನೀಯರು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮೊದಮೊದಲು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರೆ . ಆಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗಮಕಿಗಳನ್ನು, ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದರು. ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರನ್ನೂ ಲಾಯಕ್ಕಾದವರನ್ನೂ ಆರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಸಂಶಯಗಳೂ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನಾನು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಪ್ರಚಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಭರೀ ಹಣ ಮಾತ್ರ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆಗಲೂ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ, constructive opposition ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ರುಜು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದೆಯೇ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆಯೇ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪಾಸ್ವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದು ನಮ್ಮಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ' ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ತರಹ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಮಕಿಗಳು, ಹರಿಕಥೆ ದಾಸರು ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ನೋಡುವವರು, ಲಗ್ನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವವರು ನನ್ನಬಳಿ ಬಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಇರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸದವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವ ಸಂಭವ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಉದರ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಸಬು ಎಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಆರಿಸುವ Selection Committee ಸರಿಯಾಗಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಜನರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಭಾರತ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು response ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಜನಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಜಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮಾಲೂರಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಬಂದರು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಗದುಗಿನ ನಾರಣಪ್ಪನವರ ಭಾರತವನ್ನು ಓದಲಿಲ್ಲ; ಯಾವುದೋ ಒಂದು prose, ವಚನ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಓದಿ ಕರ್ಣನು ತನ್ನ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದಹಾಗಾಯಿತು? ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬಲ್ಲರು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಟಿ. ಎ. ಮುಂತಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಕಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ದಾನರಿಗೆ 75 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಂಗೀತದವರಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನಂಗೀತಗಾರರಿಗಿಂತಲೂ ನಾನೇ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಖರ್ಚನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ವಿಧಾನದಿಂದ, ಇರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಇದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಈ ಬಾಬಿನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ—ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಕ್ಷೇಮ. ಇದೇ ಹಣವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲಿನಿಂದಲೂ, ಅದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ನಮ್ಮ ಸಭಾನಾಯಕರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿ, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಒಂದೆರಡುಕಡೆ ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿರಬಹುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಮೊದಮೊದಲು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಇನ್ನೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಯಾಣ ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ಅವರ ಆ ದಿನದ ಕಾರ್ಯದ ರಾಸುಮನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಈಗ ಕಡಿಮೆ ವೇಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ತಿಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಬಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ನಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಜನ ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರ ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿದ್ದ ಜನರು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಕಳ್ಳತನ, ಮೋಸ ಮುಂತಾದ್ದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಜನರು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು, ಕಾರಣನಿಗೆ ದೀಪ ಬೇಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಊರಿಗೇ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದ ಹಾಗೆ ಇದೆ ಈ ಮಾತುಗಳು. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕೇ ಆಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಜನ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಹಣ ದುಂದು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ ನರಿಯಾಗಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯವೇ ಬೇಡವೆಂದು ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವುದು ಸಾಧುವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಬಹಳ ಉನ್ನತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇಶ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚ್ಛರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಸಭಾನದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪ್ರಾಯಶಃ ನಾವುಗಳು ಯಾರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಜನಾನುರಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಪಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ)

ಯಾಗಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಓಟಿಗಿಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ ವಿಂಗಡಣೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ತರಹ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿದಾಗ ಇವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರು. ಇವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ, ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ, ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಾನುರಾಗಿಯಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನ ಗಳ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ 105 ಜನ ಸದಸ್ಯ ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 80 ಜನರು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ 58 ಜನರು ಜು ಹಾಕಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇವರೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳ ಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಸಲಹೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಭಾ ನಾಯಕರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸುಮಾರು 58 ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ ನಾನಾದರೂ ಬಹಳ ಮನ ಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗಹನವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಅದು. ಈ ಸಭೆಯ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರದ ಫಲ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕನಸು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಡಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೀತಿಯ ಉನ್ನತಿಯೂ ಕೂಡ ಅವಶ್ಯಕವೆನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೆಂದು ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ದೇಶವೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ವೆನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಈ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರತಕ್ಕದ್ದು.

1-30 P.M.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ಧರ್ಮದರ್ಶಿ ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಓಟಿಂಗ್ ಏಜೆಂಟರಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆ ಯಾವಯಾವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುವು ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಏನನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾ ಸಿದರೆಂದರೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡು ತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ಸಭೆಗಳು ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಇದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ರಿಗೂ ಗೊತ್ತು; ಹಾಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೇ ಇರ ತಕ್ಕಂಥ ಸಭೆಗಳು ಕೆಲವು ಇರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಐದು ನೂರಿರದಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಜನ ಸೇರಿ ಸಭೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭಾ ಶಾಲಿಗಳೂ ಕೂಡ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಭಾ ವನೆ ಆಶೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆಲವರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆ ಒಪ್ಪದಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನಾದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಯಲ್ಲಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನೆಂದರೆ, ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಮಾ ಇಮಾಂಸಾಹೇಬರು ಇಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಕಡುಕಷ್ಟವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪೈಗಂಬರರು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಂ ಮತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಘುಸಿಮರೂ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮತ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶಂಕರಾ ಚಾರ್ಯರು, ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು, ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀ ರಾಮ ಮುಂತಾ ದವರು ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಅದ ಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ದುಡಿದಿದ್ದರೂ ಶೇಕಡ 90 ಮಂದಿ ಕೂಡ ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ 90 ಮಂದಿ ಈ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವ ಮತವನ್ನೂ ಕೂಡ ರದ್ದು ಮಾಡಲಾಗುವುದಕ್ಕಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಧ್ಯೇಯ. ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾ ಗಲೂ ಈ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒದ್ದಾಡು ತ್ತಾನೆ; ಇದು ನಿತ್ಯಾಂತ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಆದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರನೇಕರು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಆ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇಂದಾಗಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಲಿ ಹತ್ತು ಜನ್ಮಗಳಿ ಗಾಗಲಿ ಮುಟ್ಟೋಣ ಎಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿ ದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಮತ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲ, ನದುದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರೂ ಅಲ್ಲ. ನಾವಾದರೂ ಮಾಡುವುದು ಯಾವಯಾವ ಮಹಾತ್ಮರು ಯಾವಯಾವ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೋ ಆ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನೂ ಜನರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಇತರರು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಿಸರ್ವಾಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀರಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಗದ್ದೆಗೆ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ

ಕೊಳಾಯಿ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಬೊಂಬಿನ ಕೊಳಾಯಿ ಮೂಲಕ ಹಾಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾನಾದರೂ ಈ ದಿವಸ ತಿಳಿಯುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಾವುಗಳೇ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಎಂದು. ಬೊಂಬಿನ ಕೊಳಾಯಿ ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಳಾಯಿ ಮೂಲಕ ರಿನರ್ವಾಯರ್ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವವರು ತಾವೇ. ಆ ಹೆಸರು ನನಗಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆ ನೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು 1948 ನೆಯ ಇಸವಿ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಆ ದಿವಸ ನಾನು ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಸಾಯಂಕಾಲ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಾಗ "ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರೇ ನಾಂ ಸಬ್‌ಕೋ ಸನ್ಮತಿ ದೇ ಭಗವಾನ್" ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿ ಎಂಬುದೇ ಅದರ ಮೂಲತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೋದ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿವಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಸಮುದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಮುಳ್ಳಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಯ್ದರೆ ಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಅಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ತ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡಿ ಯಾರೂ ಬಿಸಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧರ ವಾನನೆ, ತೊಳೆಯ ರುಚಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಕಂಡರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ರುಚಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸವಿದು ಜನರೂ ಕೂಡ ಸವಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಆಶಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನಾನು ತಲೆಬಾಗುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾನದನ್ಯರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ಪ್ರಚಾರಕರ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇನಿದೆ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಟಿ.ಎ., ಡಿ.ಎ. ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಮಾಧಾನ ಸಭಾಸದನ್ಯರಿಗುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಭತ್ಯ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ನಾನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಯಾರು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಪ್ರಚಾರಕರು ಬೇಡ, ಭತ್ಯ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಬೇಕು ? ಅದಕ್ಕೆ, ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭಾ ಸದನ್ಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದವರು, ಉತ್ತಮರಾದವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ನನಗಂತೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಸದನ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯೇನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸೋಣ, ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ನೇರವಾದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು 102 ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳೇನಿವೆಯೆಂದು ಲೆಕ್ಕವಿದೆಯೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚೋಣ, ಒಂದೊಂದು ಸಮಿತಿಗೂ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಬರಬಹುದು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ತಮಗೆ ಯಾರು ಉತ್ತಮರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಕ್ಷೇಮ ಭಾಷಣ, ಪಠನೆ, ಭಜನೆ, ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆದರೆ ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕರೆಗಳೇನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿ. ಇವೆರಡೂ ಸರಿಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ವಿವೇಚನೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡೋಣ.

ಇನ್ನು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಅವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಕನ್ನಡ ಎಜ್ಯುಕೇಷನಲ್ ಪೀಡಿಯಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಕೂಡ ಇದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡೋಣ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮೇಲ್ಬಾಡುಗಳನ್ನೂ ಈ ಹಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡೋಣ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಪರಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರಂಥ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ, ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಇಂತಹ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಪರಿಷತ್ತು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವಕ್ಕೂ ಕೊಡೋಣ.

ಇದೇ ವಿಷಯ ಹೋದ ವರ್ಷ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಈ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದಕ್ಕೋ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಗದುಗಿನ ಭಾರತವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೇಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾವ್ (ತುಮಕೂರು).— ಅದಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳಿದುದು. ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು ಬರೆದಿರುವ ವಾಣಿವಿಲಾಸ ಭಾರತದ ವಿಚಾರ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅಗಲಿ, ತತ್ವವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡೋಣ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ನಾನು ಓದಿದ್ದೆ. ಅದರ ಭಾಷೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಭಾಷೆ. ಈಗ ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭಾಷೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬರೆದಿರುವ ಗದ್ಯ ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಗ್ರಂಥ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಈಗಿನ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈಗ ಗದುಗಿನ ಭಾರತ, ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಬರೆದ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನೀತಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಲು ಮಿಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹಣದ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾದರೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಒಂದು ಸಮಾಲೋಚನಾ ಸಮಿತಿ ಸೇರಿಸೋಣವೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿಯನ್ನು ನಾನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದೆ: ಅನಂತರ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರು, ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಯೊಂದನ್ನು 20-30 ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಮತ್ತು ಇತರ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಆ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಅವರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾನದಸ್ಯರು ಆ ಸಮಿತಿ ಬೇಡ, ಅದರ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೋ ಆ ಸಮಿಯನ್ನು ನಾನಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಯೆಂದೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪುನಃ ತಾವೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ಕೇಷನ್ಸಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಂಡರೆ ಪುನಃ ರಚಿಸೋಣ; ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಬೇಡ. ಇಷ್ಟು ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದ ನುದುದ್ದೇಶವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ, ಕಳೆ, ಬೆಂಬಲ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—I want one information. ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಇರುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಯಾವ ಹಣವನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಕೂಡದೆಂಬುದೇ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಈಗತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುದ್ರಣ, ಪ್ರಕಟಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

Mr. SPEAKER.—Now the Hon'ble Member cannot make a speech.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am asking for information.

Mr. SPEAKER.—Not necessary. In view of the reply given . . . .

Sri K. PUTTASWAMY.—In view of the resolution tabled and in view of the reply given, a doubt arises.

ಈಗ ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಪುನಃ ಅದರಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಏನು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನೀಗ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—What does Sri Mariappa say with regard to the withdrawal of the resolution ?

Sri T. MARIAPPA.—In view of the acceptance of the principle I beg leave of the House to withdraw the resolution.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldurg).—There are a few members who have signed that special resolution. We would like all the members to be consulted.

Mr. SPEAKER.—I want to know whether the Hon'ble Members are prepared to give leave for withdrawal.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—It is not unanimous.

Mr. SPEAKER.—Then I will put it to the vote. The question is:

"This Assembly is of opinion that the Cultural Development Movement be discontinued and the expenditure provided for the same in the Budget for 1956-57 be not incurred."

motion was negatived.